

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Discordia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A litasse perhibetur: unde ipse Melon, & Mellus appellatus, quod Latine diceretur Ovillus. In Pomi vero commentario plura super hoc narrabuntur.

PECUNIA. CAP. XXVI.

A hæc, licet Ovidius & alii non imperite dixerint, Pecuniam à pecudibus appellatam, quod peculium, ut superius ostensum, olim omne à gregum numero censebatur, eaque de causa Maronius Corydon divitias ostentaturus suas dixerit,

Mille mea Sticulis errant in montibus Agnae.

Illud tamen satis constat, æs prius nota pecudum signatum à Servio Romanorum Rege; unde Varro etiam, ut apud Marcellum est, *Unam Ovem multam distam*, ait, cum citatus neque respondit, neque excitatus est. Unum vero virili genere dixit: sive quod numum intelligeret, sive ad imitationem Homeri. Ab hoc Marcelli loco fragmentum est etiam in antiquissimo, quem Romæ vidi, codice. In commentariis tamen sacrorum Pontificalium crebro lectum ajunt, hic Ovis, & hæc Agnus, ac Porcus: quæ, inquit Pafus, non ut vitia, sed ut antiquam consuetudinem testantia debemus accipere. Ex quibus omnibus liquido apparet, non inepte Pecudem pro divitiarum hieroglyphico accipiendam.

Ecl. 2.

Ovis masculino genere.

PHTHIRIASIS. CAP. XXVII.

Sunt qui hominem pediculositate confectum significare si velint, ovillam illi pellem inducant, quam Lupi caput impacis dentis dilaceret: siquidem Ovium quas Lupus occiderit pelles, ac vellera, & facta ex his vestis, longe quam cætera aptiora sunt ad pediculos procreandos. Quod cum sit tum ab Aristotele, tum ab aliis receptum, quæsiere multi causam, illudq; cupediariorum experimento deprehenderunt, carnes hujusmodi quæ lupinis dentibus laceratæ fuerint, dulciores esse: quod tactum ab Horatio volunt, ubi inter ea, quæ jucundiora deliciis regis enumerat, Hædum etiam erectum Lupo recenset, quod ego tamen ad frugalitatem potius retulerim, utpote qui eo loco parvum in primis laudet, hisq; tantum carnibus fruatur, quæ aut inemptæ sint, aut nisi absumantur peritura. Vel ex eo magis jucundum, quia qui semel amissus erat, sit receptus. Sed utcumq; illi, sane dulcedinis huius causam esse dicunt caliditatem, & igneam prope vim, quæ sit in anima Lupi, utpote quæ ossa vel durissima in utero liquefaciat, ariditate, permollita, evenireque inde ut carnes facilius atque celerius putrescant, si morfu fuerint hujusmodi vitiatæ: lanasque identidem contaminatas, contagionem illam etiam in vestibus pertinaciter perservare. Cæterum sunt qui judicent hoc non à calore, vel putredine provenire, sed ab asperitate potius, & ut Medicorum utar vocabulo, Vellicativa quadam vi, quæ carnem scabritie interterat, pruritusq; suscitet: unde postmodum humanæ cutis humore corrupto, pediculi suboriantur absurdumque esse dicunt, asserere vim illam à Lupi spiritu, morfuve usq; adeo in vellera diffundi, quæ totiens abluantur, solentur, depurgentur, inungantur, defæcentur, ac propemodum excoquantur. Referunt vero venatores, & capones, animalia quæ icu uno procubuerint, uno, ut ita dicam, spiritu suffocata, solidiora, minusq; putrefactioni obnoxia reddi. Quare Homerus rerum omnium doctrina insignis, sive coria, sive lora, commendat. Bovis ea dicit esse *ὄνικτα μέγιστα*, icu quippe valido macerati. Itaq; eorum, quæ neq; morbo, neque senectate pereunt, sed jugulatione, coria validiora sunt, nervosioraque. At quæ pluribus conficiantur plagis, difficulterq; aut contanter exagitata delasataq; perimantur, præsertimque si ferro faucientur, facile putrescere, neque in alterum diem asservari posse. Eorum autem, quæ tam lenta exanimentur morte, contaminatam vim & in pelles, & in vellera, quin & in unguës penetrare: præcipue autem si mordentur à feris, unguës etiam ipsos obnigrifcere, sanguine, humore & medullis etiam ipsis præ timore & cruciatu contaminatis, indiciumq; id tabis esse. Quare minime mirum, si contagio huiusmodi etiam in vellera diffuat, coriaque tentet & omnia denique computrescere compellat. Atque hinc pediculositatis significatum.

Homerus omniculus.

DISCORDIA. CAP. XXVIII.

Discordiam vero & mores maxime dissimiles Ægyptii Poetæque omnes significare cum volunt hieroglyphice, Lupum & Agnum, aut Ovem ponunt. Unde apud Horat. legas,

Lupus & Agnis quanta sortito obrigit,

Tecum mihi discordia est.

Q

Et

Ego Od. 4. Et de maxime inter se discrepantibus Ovidius ait,

Mecum.
lib. 1.
Lupi & O-
vis antipa-
thia.

Nat. Lupus inter Oves.

Ajunt vero eam esse antipathia vim, ut plerumque Agni recen-
ter nati, neque ullius animalis extra caulas effigiem intuiti, au-
dito repente Luporum ululatu exanimescant, subitarioq; eo per-
culsi metu, mortui concidant. Quinetiam periti rerum prædicant,
horum animalium inanima etiam in eadem natura disensione
perseverare. Ovillas enim fides si aliis ex lupino intestino factis
fidibus associentur, & absonas & præ metu mutas permanere. Idè
de tympanis ex ovilla pelle & lupina factis accidere tradit Oppia-
nus: simulac enim pulsantur, ovillum mutum esse, lupinum solum
exaudiri.

Arietem natu-
ra ferocis.

DE ARIETE. CAP. XXIX.

FEROCITAS.

Sed quantum in Agno mansuetudinis superius agnosce-
bamus, tantum in Ariete ferocitatis experimur: simul
enim ac cornua accreverunt, pugnacissimi fiunt, neque se
tantum in suo genere laceflunt, incurfantesque invicem
arietant, verum & homines impetunt, in bellumque pro-
vocant. Unde etiam dicitur celebratur, *κερός ἀσέλ-
ρονέως*: qua forte de causa Marti cœlestis Aries dedi-
catus: & si qua Planetis in humano corpore vis, fel à Mar-
te regi dicitur: in eo vero sedes iracundiæ, & bilis. Et
Adamantius immolatos apud Hebræos Arietes, apud nos
iracundiam jugulari debere, putat intelligendum.

BELLUM. CAP. XXX.

Sive igitur pugnacitas hæc in causa fuerit, sive sanctius
instituti homines, cum aliqua affecti essent injuria, ultio-
nis procuracionem non à se, utpote qui ex mansueti & in-
nocuo essent genere procreati, proficisci, sed ab hostium improbitate atque injusta, indicare, te-
statumque facere vellent, indicturi cuiuspiam bellum, Arietem per facialem præmittebant, quem in
hostium fines immitteret: vel honestà ita causam suam ostensuri, quod non nisi provocati bellum
gerere cogerentur: vel, quod alii malunt, ut hostilem agrum suæ jam prædæ expositum indicarent.
Itcunq; sit, *Aries*, ut ait Hesychius, *vexilli nostri, hoc est Crucis, hieroglyphicum est, Crux vero redem-
ptionis: Aries ille, inquam, qui pro Isaac in holocaustum oblatus est, in virgulto Sabech, ut Septuaginta
ediderunt, à cornibus religatus.* Sabech vero Remissio interpretatur, quia Crucem, quæ remissionis
virgultum fuit præmonstrabat.

RIVALITAS. CAP. XXXI.

Sunt, qui rivalitatem hieroglyphice per Arietes duos cornibus
se invicem laceflentes significari dicant, quandoquidem in e-
jusmodi concertationem amoris causa ferri eos perhibent:
quippe qui offensionem intelligant sibi fieri, si quas amant Oves,
ab aliis saltri conspexerint, quod Hirci plurimum negligentes,
fasque deque ferre solent.

VENUS. CAP. XXXII.

Aries libi-
cini hiero-
glyphicum.

In hujusmodi vero Venerei affectus hieroglyphicum Aries mul-
tis est veterum monumentis impostus. Nam qui ante Co-
rinthi urbem intra priores pedes Leænæ, quæ Laidis tumulo im-

posita